

Dražen Brajdić

Privatni album

D

a će se hrvatski tekvondaši s Prvenstva Europe vratiti s osam medalja, tome se nitko nije nadao. Ni najveći sanjari među njima.

Štoviše, čak je i mladahni, ali već vrlo iskusni izbornik Toni Tomas (37) u tom smislu bio oprezan pa nam je tijekom puta u ruski Kazanj, na poprište Prvenstva, šapnuo da bi bio sasvim zadovoljan s tri-četiri medalje.

Jer, na snazi je smjena generacija, sestre Zaninović postale su majke i praktički su se povukle iz natjecateljskog te-kvondo, Marina Sumić umirovila se u želji da se više posveti studiju i obiteljskom poslu u stomatologiji, a i Martina Zubčić posvetila se obiteljskom životu i očekuje prinovu.

U takvim okolnostima, teško je bilo predvidjeti ijednu žensku medalju osim one dvostruke europske prvakinje Ive Radoš (73 kg). A ona je, premda ne u svom najboljem izdanju, kolajnu i osvojila te potvrdila status predvodnice novog naraštaja. Doduše, iznenađenje nije ni medalja Kristine Tomić, ali možda jest njezino europsko zlato, no Kika je ovim samo potvrdila da njezina lanjska svjetska bronca nije bila ni najmanje slučajna. A baš na Svjetskom prvenstvu u južnokorejskom Mujuu s petim mjestom najavila se i dubravašica Marija Štetić (57 kg) pa ni njezina bronca osvojena u Kazanju ne bi smjela čuditi.

No, zato je ugodno iznenađenje bronca njezine klupske kolegice Kristine Beruš (62 kg) koja je svoje perspektivne seniorske dane najavila lani svjetskim juniorskim srebrom. I treća dubravašica u reprezentaciji, Doris Pole (67 kg), nije razočarala. Štoviše, i ona se sjajno borila, a posustala je tek u borbi za medalju pa "triju fantastikus" iz Taekwondo kluba Dubrava treba skinuti kapu.

Ono što je pak bilo najveće, ugodno, iznenađenje jest ono što se od proglašenja hrvatske samostalnosti naovamo nikad nije dogodilo, a to je da su dečki bili uspješniji od djevojaka. Štoviše, dečki su osvojili čak dva zlata (Lovre Brečić do

**Izbornik Toni Tomas:
Tajna je uspjeha u radu i
samopouzdanju našeg
novog naraštaja**

ZLATNI KA

63 kg i Toni Kanaet do 74 kg), a baš u njihovim kategorijama na postolju su se pojavila i neka posve neočekivana imena kao što su Deni Andrun Razić (bronca) i Piero Marić (bronca) pa smo dvaput bili u prilici snimiti rijetku fotografiju – po dva Hrvata na postolju. Posebnost u toj priči bila je da su se u jednom polufinalu susrela dva Hrvata i dva velika prijatelja (Brečić i Razić), a za

taj je meč visoko poraženi Razić kazao da nije bio sparing, nego prava borba. A vrlo malo nedostajalo je da u kategoriji do 74 kg svjedočimo i apsolutnoj senzaciji – hrvatskom finalu – koji bi se i dogodio da se neočekivani polufinalist Piero Marić nije blokirao pa je u posljednje tri sekunde, u koje se ušlo s njegovom prednošću od 7:5, dopustio protivniku da ga dvaput pogodi nogom u tijelo (za

Čak tri od osam medalja osvojili su oni sportaši koji u Kazanju ne bi ni bili da ne postoji mogućnost kvalifikacije i preko President Cupa

Mario Novak Stanko bio je sportašima puno više od fizioterapeuta

Rijetka slika - dva Hrvata na postolju, prvak Kanaet i Marić

Filip Grgić, svjetski prvak iz 2007., u ovoj je priči bio vođa puta, a kao takav čak je i intervjuirao europskog prvaka Brečića

ZANJ

ŽETVA MEDALJA NA EUROPSKOM PRVENSTVU

četiri boda) umjesto da se mudro izvuče preko crte borilišta, što bi bila kazna za jedan bod. Ključ rekordne hrvatske "berbe" medalja - jer dosad je najbolji skor na europskim prvenstvima bio šest medalja - jest u mogućnosti da u istoj kategoriji nastupi više sportaša iz jedne zemlje. Kako je došlo do toga, objasnio nam je glavni trener Toni Tomas:

- Svjesni da u nekim zemljama postoje vrlo kvalitetni borci koji ne bi uopće došli na Prvenstvo, čelni ljudi World Taekwondo Europe odlučili su da se na kontinentalnu smotru može doći i preko natjecanja koje se zove President Cup.

nastavak na sljedećoj stranici

Deni Andrun Razić (63 kg) i Marija Štetić (57 kg) borci su od kojih je izbornik Tomas i očekivao medaljaške domete na EP-u u Kazanju

nastavak s prethodne stranice

To je za slabije reprezentacije problem jer još teže dolaze do medalja, a za kvalitetnije prednost pa smo tako i mi osvojili tri medalje više nego što bismo ih osvojili da nismo imali sedam kvalificiranih sportaša preko President Cupa. Ipak, kada idete na veliko natjecanje s novim naraštajem, nikad ne znate koliko novi borci u reprezentaciji mogu. No, izgleda da su ovi mladi ljudi, prateći svoje prethodnike, stekli samopouzdanje i došli na prvenstvo s mišlju da su vrijedni medalje.

Kako se po jutru dan poznaje, tako se i po zlatnoj medalji Kristine Tomić (49 kg), osvojenoj prvi dan, moglo naslutiti da se Hrvatima u Kazanju nešto lijepo sprema:

– Puno je toga ovisilo o tome kakav će nam biti prvi nastup, a osvojili smo zlato pa je dalje sve bilo lakše. Nekad je Lucija Zaninović bila ta koja je europska prvenstva otvarala medaljom, no hrvatski te-kvon-do nije ni počeo niti će završiti s Lucijom. Ovi novi medaljaši dokaz su sustavnog rada u hrvatskom te-kvon-dou. Rezultat je to i discipline hrvatskih sportaša tijekom prvenstva na kojoj je izbornik posebno inzistirao. Dan uoči početka prvenstva rekao je sportašima:

– Nema "slobodnih aktivnosti". Svatko mora biti u 22 sata u svojoj sobi. Tko se toga ne bude držao, neće biti u reprezentaciji.

Stožer predvođen izbornikom Tomasom (posve desno)

I doista je tako i bilo. Nismo čuli da je itko prekršio to pravilo. Čak ni oni koji su već završili nastup u prva tri dana tog četverodnevog natjecanja:

– Na ovom prvenstvu imali smo 23 sportaša, četiri trenera i tehničko osoblje. Kad smo već mala zemlja, kad već imamo malu bazu i po ulaganju zaostajemo za velikima, baš zato na velikim natjecanjima moramo stvoriti zajedništvo, biti podrška jedni drugima. Kad toga ne bi bilo, vrlo bismo teško mogli parirati velikima.

Izbornik Tomas utemeljitelj je i glavni trener splitskog Marjana, najvećeg i najproduktivnijeg hrvatskog tekvondaškog

Tijekom šetnje glavnom ulicom Kazanja Ivana Babić slikala se s jednom uličnom atrakcijom

AKO ŽELIMO NASTAVITI OVAKO, NACIONALNI TEK VONDAŠKI CENTAR POTEZ JE KOJI NEMA ALTERNATIVU

kluba, a u njemu su stvoreni i najnoviji europski prvaci Lovre Brečić i Toni Kanaet.

– Dugo smo i naporno radili s njima dvoji-com. Vjerovali smo da mi imamo znanje, a oni potencijal za to što su napravili. Lovre je u seniorsku reprezentaciju ušao sa 16 godina, a Toni s 18 i već su dugo u reprezentaciji. Unatoč nekim neuspjesima, mi smo i dalje u njih vjerovali. Ustrajali smo u tome da im pružimo priliku i oni su nam to vratili.

S obzirom na to da osvajanje medalja u mladim uzrastima nije jamstvo da će netko biti trofejni senior, što su to Tomas i njegovi najbliži suradnici prepoznali u tom dvojcu?

– Na takvim natjecanjima često samo nijanse odlučuju, a znajući što oni mogu, znao sam da mogu konkurirati za najviši plasman budu li na razini koju realno mogu dostići. Ono što čini razliku kod Lovre izuzetna je vještina, a kod Kanaeta fizička pripremljenost.

Tko su od njih osmero medaljaši koji su izbornika najugodnije iznenadili?

– Iznenadili su me zlatni Lovre Brečić te brončani Piero Marić i Kristina Beroš. Njih bih izdvojio jer sam za ostale medaljaše ionako imao veća očekivanja.

Toni Nobile, predsjednik Nacionalnog saveza, kazao je nedavno da je hrvatskom te-kvon-dou potrebna još jedna jaka noga kao što je to Marjan, a time je zapravo mislio reći koliko je važno da se u Zagrebu formira nacionalni tekvondoški centar.

– To treba napraviti što prije. To je potez bez alternative i nadam se da će gospodin Nobile kao predsjednik uspjeti u svom naumu. To je standard u svim vodećim zemljama. Svi imaju nacionalni centar u kojem treniraju najbolji sportaši. Osim što pojeftinjuje rad sa sportašima, takav centar i koncentrira kvalitetu pa su i sparinzi puno kvalitetniji.

Sljedeći je cilj HTS-a što bolji nastup na Svjetskom prvenstvu u Manchesteru 2019. te da što više ljudi preko najjačih turnira i velikih natjecanja izbori nastup na Olimpijskim igrama u Tokiju 2020.

– Na olimpijskom je turniru po 16 sportaša u svakoj kategoriji. Preko rang-liste u Tokio će samo šest najboljih, a povrh toga ide i po dvoje u svakoj olimpijskoj kategoriji sa svih kontinentalnih kvalifikacija. U sve četiri ženske kategorije imamo konkurentne predstavnice da odu i preko rang-liste, a što se tiče mladića, to će ovisiti o njihovim rezultatima na Grand-prix turnirima. Procijenimo li da im izgledi tim putem nisu realni, ulagat ćemo u njihove odlaske u najjače trenažne kampove pa ćemo pokušati pomoću kvalifikacijskih turnira – zaključio je Tomas, jedini stručnjak iz borilačkih sportova koji je u izboru HOO-a bio trener godine.